

1 NOVEMBER 2009 – ALLERHEILIGEN

EERSTE LEZING

APOKALYPS 7, 2-4.9-14

Ik, Johannes, zag een andere engel opstijgen van de opgang der zon met het zegel van de levende God. En hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie macht gegeven was schade toe te brengen aan de aarde en de zee: „Brenge geen schade toe aan de aarde noch aan de zee noch aan de bomen, voordat wij de dienstknechten van onze God met het zegel op hun voorhoofd getekend hebben.” En ik vernam het aantal getekenden: honderd vierenveertigduizend waren er uit alle stammen van de kinderen van Israël.

Daarna zag ik een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle rassen en stammen en volken en talen. Zij stonden voor de troon en voor het Lam, gekleed in witte gewaden en met palmtakken in de hand. En zij riepen allen luid: „Aan onze God die op de troon is gezeten, en aan het Lam behoort de overwinning!”

En al de engelen stonden rondom de troon, de oudsten en de vier dieren, en zij wierpen zich op hun aangezicht voor de troon en zij aanbaden God, zeggend: „Amen! Lof en heerlijkheid en wijsheid en dank, eer en macht en sterkte aan onze God in de eeuwen der eeuwen. Amen!” Toen richtte zich een van de oudsten tot mij en zei: „Wie zijn dat in die witte gewaden en waar komen zij vandaan?”

Ik antwoordde hem: „Heer, dat weet gij.”
Toen zei hij: „Dat zijn degenen die komen uit de grote verdrukking, die hun gewaden hebben wit gewassen in het bloed van het Lam.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN JOHANNES 3, 1-3

Vrienden,

Hoe groot is de liefde die de Vader ons betoond heeft! Wij worden kinderen van God genoemd en we zijn het ook. De wereld begrijpt ons niet en ze kent ons niet, omdat zij Hem niet heeft erkend.

Vrienden, nu reeds zijn wij kinderen van God, en wat wij zullen zijn is nog niet geopenbaard; maar wij weten dat wanneer het geopenbaard wordt, wij aan Hem gelijk zullen zijn, omdat wij Hem zullen zien zoals Hij is.

Wie zulk een heil van God verwacht, maakt zich rein zoals Christus rein is.

EVANGELIE

MATTEUS 5, 1-12A

Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij zich had neergezet, kwamen zijn leerlingen bij Hem. Hij nam het woord en onderrichtte hen aldus:

„Zalig de armen van geest, want aan hen behoort het Rijk der hemelen. Zalig de treurenden, want zij zullen getroost worden. Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten. Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien. Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid, want hun behoort het Rijk der hemelen. Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt en lasterlijk van allerlei kwaad beticht om Mijnentwil. Verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting 's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Clair-obscur

VANDAAG VIEREN WE ALLERHEILIGEN. DE heiligen die we vandaag gedenken, zijn niet de grote helden van ons geloof. Ignatius, Catharina, Benedictus, Clara, Franciscus en Damiaan hebben een afzonderlijk feest, gewoonlijk op hun sterfdag, hun geboortedag tot nieuw leven. Voor hen werd de koepel van de Sint-Pieterskerk in Rome verlicht bij hun heiligverklaring. Zij hebben hun deel gekregen. Vandaag vieren al we die anderen voor wie de koepel van Sint-Pieters in Rome niet verlicht werd. En die toch heel mooi hebben geleefd. Geen helden, maar misschien toch wel mensen met een hoog karaat heiligheid. Ook al heeft niemand het gemeten. Mensen die de zaligsprekingen hebben beleefd, zonder in het persoverzicht te komen.

Mensen die eenvoudig waren, toegankelijk, en dus ook erg kwetsbaar. Zij waren niet van beton en hebben – bijgevolg – veel leed van anderen aangevoeld en meegedragen. Zalig en gelukkig zijn zij. Ze komen Thuis en terecht, zegt Jezus.

Mensen die verdriet hadden. Alleen mensen met een stenen hart hebben geen verdriet. Ouders met verdriet om hun kinderen. Kinderen die verdriet hadden om hun ouders. Partners om elkaar. Zalig en gelukkig zijn zij. Zij komen Thuis en terecht, want Liefde-verdriet is nooit te vergeefs.

Mensen die barmhartig waren. In de moedertaal van Jezus is het woordje barmhartigheid verwant met baarmoeder. Zalig en gelukkig zijn zij die nieuw leven gegeven hebben aan mensen op een doodlopende weg. Zij hebben mensen gebaard en zij komen Thuis en terecht, zegt Jezus.

Mensen die vrede gebracht hebben en steeds maar weer hand over hart hebben gelegd. Naïevelingen, dus. Zalig en gelukkig zijn zij. Zij komen Thuis en terecht, zegt Jezus. Zij hebben de naïviteit van kinderen bewaard. En hun ontvankelijkheid.

Mensen die verborgen onrecht opwoelden of protesteerden, omdat God niet meer ter sprake mocht komen. „En marche”, zegt de Bijbelvertaling van André Chouraqui, „jullie zijn op de goede Weg. Jullie mobiliseren anderen. Jullie komen terecht.”

Herken je iets van je vader en van je moeder, van je overleden partner, van je kind, van je grootouders? Wees dan heel gerust: zalig en gelukkig zijn zij. Ze komen Thuis, ze komen terecht. Die grote Thuiskomst vieren we vandaag, omdat God geen sprankeltje liefde verloren laat gaan.

Allerheiligen en Allerzielen vormen een dubbelfeest. Vandaag, op Allerheiligen, bekijken we de wereld vanuit de hemel: zoveel mensen zijn Thuis gekomen, bij God. Zij hebben het einddoel bereikt in het Huis met vele kamers. Morgen, op Allerzielen, bekijken we de wereld van onderuit, van op aarde. We voelen het gemis en de leegte: wie bij God is, is weg bij ons en laat een lege zetel achter. Morgen zien we de lange eenzame weg, een weg in leegte en gemis en verlies. Allerzielen overschaduwde Allerheiligen. Gewoonlijk toch. Allerzielen kleurt Allerheiligen in grijze, mistige, klamme kleuren.

Als we het dit jaar eens andersom probeerden? Zou het licht van Allerheiligen niet op Allerzielen mogen schijnen? We zouden er zelf deugd aan hebben en ons verdriet zou misschien ‘anders’ worden. Niet min of niet meer, maar anders. En wie weet, zouden onze dankbaarheid en ons vertrouwen onze overledenen niet raken? Zouden onze overledenen niet gelukkig zijn, als wij iets meer van het Licht leefden? En niet puur van leegte en verdriet? Ik heb stervenden gekend die me vroegen: „Ween niet te lang. Leef verder. Ik zorg voor jou, want ik kom terecht en ik laat je niet alleen. Geloof het toch.”

Voor God is de dood geen avondschemering, maar ochtendgloren. Ook al waren onze overledenen misschien geen honderd procent heiligen. Zelfs al waren ze helemaal geen heiligen (in onze bijziende ogen), precies voor hen werd Jezus mens. Hij kwam ons tegemoet en zei: „Ik ben niet gekomen voor rechtvaardigen en voor perfecten. Ik ben gekomen voor zwakke mensen, voor zondaars, om ze leven te geven, nieuwe kansen en vergiffenis. Ik betaal hun schulden af. Ik vul hun tekort aan liefde aan met mijn liefde.”

Mag het Allerheiligenlicht tussen de novemberwolken op Allerzielen vallen? Een klad licht, leven, hoop? En als we straks naar een graf gaan, dan misschien eens zeggen: „Dank je, Martha, Karel, Lieve, Antoon, je hebt me zoveel gegeven. Godzijdank.” En deze keer niet enkel: „Ik mis je zo.”

Clair-obscur, Allerheiligen en Allerzielen, een straaltje licht in een donkere wereld, zoals Rembrandt zo prachtig kon schilderen.